

הפצת תורתו ומשנתו של מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה • תפעול ציונו הקדוש של מרן זיע"א • המפעל האדיר "הלימוד היומי בתורת מרן" • ירחון תורני "קובץ בית יוסף" • גמ"ח להשאלת ספרי מרן והכנסתם לשיבות וכוללים • "נרוץ מרן" - שידורי תורה ויהדות 24 שעות • שיעורי תורה וקנסים • גליון שבועי בעברית ובאנגלית

לתרומות חייגו:

*8759

www.moreshet-maran.com

מרן מוציא זשקאל

לעילוי נשמת

שרלו (שרל) בן ריקה סעדון ז"ל

פרשת צו

יד ניסן תשפ"א | גיליון מס' 360

יו"ל בסיוע המשרד לשירותי דת

אמרותיו

"זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקד בו... והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה וביער עליה הכהן עצים בבוקר בבוקר... אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה... וזאת תורת המנחה" (ו, ב-ז).

ביאר מרן זצוקללה"ה פסוק זה בדרך רמז:

הנה בפסוקים אלו הוזכרו שלש "יקידות", והם כנגד שלש תפלות ביום, כי התפלות הם כנגד הקרבנות, והרמז בזה הוא - כי מה שנאמר: "על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבוקר", הוא כנגד תפלת ערבית שזמנה כל הלילה עד הבוקר, ועל זה אמר: "ואש המזבח תוקד בו".

ומה שנאמר אחר כך: "והאש על המזבח תוקד בו וביער עליה הכהן עצים בבוקר בבוקר" - הוא כנגד תפלת שחרית. ומה שנאמר לאחר מכן: "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה וזאת תורת המנחה" - הוא כנגד תפלת המנחה, ובתחילה אמר הכתוב: "ואש המזבח תוקד בו", ואין בו שום אזוהרת לאו, אלא רק מצות עשה, ואחר כך הזכיר לאו ועשה, שנאמר: "והאש על המזבח תוקד (עשה) - לא תכבה (לאו)".

והרמז בכל זה הוא, לפי שתפלת ערבית היא רשות ואינה חובה, על כן לא הזכיר בה לשון של לאו, ואפילו העשה המוזכר בה אינו עשה גמור, שנאמר: "ואש המזבח תוקד בו (כביכול הציווי הוא על האש, והרי אש אינה חייבת בכל זה)".

ותפלת מנחה היא גם חובה ואסור לבטל אותה, וצריך להיזהר בה ביותר, שהרי אמרו חז"ל (ברכות ו:), לעולם יזהר אדם בתפלת המנחה, שהרי אליהו הנביא לא נענה אלא בתפלת המנחה. ולכן הזכיר בה מצוות עשה ומצוות לא תעשה, וכדי להזהיר עליה ביותר, הוסיף והזכיר בה גם לשון תמידות, שנאמר בה: "אש תמיד". (משוש תבל-ויקרא, עמוד כ).

משלחן הראשון לציון

אף כשחל ערב פסח בשבת, נכון לעשות בליל הסדר שני תבשילין לכבוד היקר והנעלה הר"ר רחמים כהן ליט"א, שלום רב,

בהקשר לשאלתו הנני להשיב:

אף כשחל ערב פסח בשבת, שאין קרבן חגיגה דוחה שבת, נכון לעשות בליל הסדר שני תבשילין, דכיון דעיקר מה שעושים ב' תבשילין הוא לזכר בעלמא, גם בשבת יש לעשות כן. [והזרוע מותר לצלותו בליל יו"ט של פסח אף במקומות אלו שנהגו שלא לאכול צלי בלילי פסחים, הואיל ומותר לאכול למחרת היום].

הטור (סי' תעג) כתב, וי"א כשפסח במוצ"ש אין ליקח אלא תבשיל א', זכר לפסח, אבל לא הב' שכנגד החגיגה, לפי שאז לא היתה חגיגה באה עם הפסח, שאין דוחה שבת. [והוא דעת הרא"ש (סי' כה), ומטעם דמהרה יבנה בית המקדש במהרה בימינו ויאמרו אשתקד מי לא הבאנו זכר לחגיגה אע"פ שחל ארבעה עשר בשבת, השתא נביא חגיגה בשבת. וכתב רבינו ירוחם (ני"ה ח"ד מג ע"ג) שכך נראה עיקר]. אבל ה"ר פרץ כתב, שאין לחוש, כיון שאינו אלא לזכר בעלמא. ואדרבה המדקדק בזה נראה שעושה אותו כמין קדשים ממש. וכ"כ בעל העיטור, שאל ישנה אדם. ע"כ. והוסיף הב"י, שכ"כ המרדכי (לח:), והגמ"י (דפו' קישטא פ"ח ה"א), והסמ"ק (סי' קמד עמ' צו אות ה). וכתב הב"ח שכן נהגו. וכן משמע מסתמות דברי מרן הש"ע. וכן כתבו הפר"ח והחק יעקב והא"ר (סי' תעג), ובכה"ח (שם סי' נד), ובפרט שהרוקח (סי' רפג) הוסיף טעם שהוא זכר למשה ואהרן.

ומה שכתבנו שמותר לצלותו בליל פסח, הואיל ומותר לאכול למחרת ביו"ט של פסח. כן מבואר בדברי הרמ"א בדרכי משה (סי' תעג סק"י). ובמג"א (שם סק"ח). ודלא כמ"ש בשו"ת בית יהודה (סי' נא) לאסור אכילת צלי גם ביום. ע"ש. וכ"פ להקל בשו"ת זרע אמת (דף צד:). ובספר יד המלך פלומבו (דף יא:). ובספר מועדי ה' (דף מב:). ודלא כמ"ש בשו"ת בית יהודה (סי' נא) לאסור אכילת צלי גם ביום וע"ע בשו"ת חיים שאל (ח"ב סי' לח אות פט). וראה באורך בשו"ת חזו"ע ח"א (סי' מג).

למסירת שמות לתפלה על ציונו של מרן: *8759 • מעוניין לקבל את העלון מידי שבוע למייל? office@moreshet-maran.com

כל ספרי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה ומרן הראש"ל רבינו יצחק יוסף שליט"א

לרכישה באתר "מורשת מרן שופס"

shops.moreshet-maran.com

מספרים לכל הארץ
עז הבית!

להורדה סרקו את הברקוד

אתר "מורשת מרן" עכשיו באפליקציה!

חג הפסח - ההזדמנות להחדיר לדור הצעיר את האמונה

[קטעים מתוך מכתבו של מרן רבינו הגדול זצוקללה"ה שהתפרסם בגליונות קובץ בית יוסף].

ב"ה, ירושלים. ניסן תשל"ד

הנני מתכבד לשלוח את ברכותי הלבביות אל העם השוכן בציון ולכל בית ישראל בארץ ובתפוצות הגולה, ברכת חג כשר ושמח וכל טוב, מועדים לשמחה חגים חמנים לששון.

נדע מה שאמרו חז"ל (אבות פרק ו מ"ב): "חרות על הלוחות, אל תקרי חרות אלא חירות (החיי"ת בצירי)". שאין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה בלבד". כונת חז"ל ללמדנו כי אדם בלי תורה, מטבע הדברים שהוא משועבד לתאותיו, ולא יתכן כלל לקראו בן חורין, כיון שהוא עבד ליצור ורק אדם העוסק בתורה, שהוא משוחרר מיצורו הרע, כמאמרם (קידושין ל:): "בראתי יצר הרע, בראתי לו תורה תבלין". זהו בן חורין אמיתי, שהוא גבור הכובש את יצרו [אבות פ"ד פ"א]. ולכן אמר הקב"ה למשה: "בהוציאך את העם ממצרים תעבדן את האלהים על ההר הזה", כי לאחר חירותם הגופנית יזכו לחרות רוחנית במעמד הר סיני, ובקבלת התורה.

בימים גורליים אלה, והקשים במיוחד לעם ישראל בארצו, זקוקים אנו ביתר שאת לעודד את רוחו של עמנו, למען נשכיל לכלכל את צעדינו בשום שכל וטוב טעם ודעת לקראת עתידו הרוחני והחומרי בארץ ישראל. עדים אנו כיום לחולשה מסוימת ברוח העם המתבטאת בהתערערות האימוץ במנהיגי המדינה, שומה עלינו לעמוד על המשמר למען לא נפול ברוחינו, ומבטחנו בצור ישראל וגואלו כי לא יטוש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב. חזקו ידיים רפות וברכים כושלות אמצו...!

עלינו מוטלת חובה קדושה להרחיב ולהעמיק את תודעת החינוך המקורי המושתת על יסוד תורתנו הקדושה בכל מוסדות החינוך של המדינה, ולהשריש אמונה זכה וטהורה בלבבות ילדי ישראל. נחנך את בנינו לתורה ולתעודה על ברכי אמונתנו הצרופה, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, כי אין אומותינו אומה אלא בתורתיה. ואין ספק שעל ידי כך נשאב מן התורה כוחות נפשיים כבירים לעמידה איתנה בארצנו הקדושה ולחיים שלווים ומאושרים.

בקיום מצוות חג חירותנו ירגיש כל אחד מאיתנו את השותפות האמיצה והאיתנה בין כל חלקי העם, עם אחד ומיוחד ואיש את רעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק. יהי רצון שנזכה במהרה לבנין בית קדשינו ותפארתינו, ויקיים בנו מקרא שכתוב: "מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב ה' שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל". תזכו לשנים רבות נעימות וטובות.

מהלכות תפלת ליל

פסח (מתוך חזו"ע-פסח)

א. מנהג ישראל בכל התפוצות להתפלל תפלות ימים טובים בניגון, בשירה וקול זמרה, והוא מכלל שמחת החג.

ב. בתפלת יום טוב חותם: "בא"י מקדש ישראל והזמנים", ואם חתם "מקדש ישראל" בלבד יצא.

ג. המתפלל ביום טוב, וכשהגיע לברכת מוודים, נסתפק אם כשסיים יעלה ויבוא (שבאמצע ברכת אתה בחרתנו) סיים כהוגן, והשיאנו, וחתם הברכה כדת, או שאחר שסיים יעלה ויבוא המשך ואתה ברחמיך הרבים וכו', כמו שרגילים בראש חודש ובחול המועד, ונמצא שלא חתם ברכת אתה בחרתנו, צריך לחזור ולומר "והשיאנו" וכו' ויחתום כדת, ואין לומר בזה "ספק ברכות להקל".

ד. מנהג קהלות ספרד בכל תפוצותיהם לגמור ההלל בבית הכנסת בליל יום טוב הראשון של פסח (ובחוץ לארץ בשני לילות הראשונים של פסח) אחר העמידה של תפלת ערבית, ומברכים לפניו "לגמור את ההלל", ולאחריו "ההללך", ומנהג זה יסודתו בהררי קודש. וטוב לכון בברכה לפטור קריאת ההלל שאומר בביתו בסוף ההגדה, שאין מברכים עליו אז, מפני שמפסיקים בו, שאומרים ב' פרקים הראשונים של ההלל לפני הסעודה, והיתר לאחר הסעודה. ואף במקומות שלא נהגו לגמור ההלל בביהכ"נ, מה טוב ומה נעים שישכימו לקבל על עצמם מנהג יקר זה. ועכ"פ מי שמתפלל עם צבור שאינם נוהגים לאומרו, נכון שיגמור את ההלל ביחידות, בבית הכנסת, או מיד עם בואו לביתו, ויברך עליו תחלה וסוף.

ה. גם הנשים צריכות לגמור ההלל בברכותיו בליל פסח קודם הקידוש, וישאו ברכה מאת ה'. (שו"ת יחוה דעת חלק ה סימן לד).

הנהגותיו

עובדות מהנהגותיו והליכותיו של מרן רבינו זצוקללה"ה

החכמה תחיה בעליה

באחת השנים, נערכה "הקבלת פני רבו" בחול המועד למרן פוסק הדור זיע"א, בישיבת "חזון עובדיה" שהייתה אז בשכונת קטמון. ניגש יהודי זקן ותמים והגיש שטר של 10 ₪ (שהיה בזמנו) כתשורה למרן רבינו הגדול זיע"א.

כידוע, מרן זיע"א נמנע מעודו מליטול כסף מן הבריות, אך הפעם כדי שלא לבייש את אותו יהודי, שינה מרן זיע"א מנהגו ונטל את הכסף מידיו של אותו זקן...

אולם בתוך כדי דיבור הגיש את השטר לידי של הצדיק רבי יחיא שניאור זצ"ל שהיה נוכח שם, והורה לו שייקח זאת עבור "קופת גמילות חסדים" שהוא מנהל בשכונה לסייע לנזקקים.

וכך, בחכמתו הרבה נמנע מרן זיע"א מלבייש את אותו יהודי זקן, ומאידיך שמר על מנהגו שלא ליטול כסף מהזולת.

(משוש תבל).

שיעורי מרן

לפי סדר השלחן ערוך באיכות מעולה

להאזנה ב"ערוץ מרן": 079-916-5000

מעודכן.
מסודר.
איכותי.

